

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL (Ponent)

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-set de març del dos mil dinou.

VIST en judici oral i públic pel Tribunal de Corts, la Causa núm. 6000109/2017 seguida pels presumptes delictes major de lesions doloses i menors d'amenaces no condicionals i de resistència greu a l'autoritat.

Acusat: L M. F. V. B., nascut el 21 de gener de 1982 a Santa Maria da Feira, Portugal, fill de Luis Manuel i de Fernanda, de nacionalitat portuguesa, amb antecedents penals, en llibertat provisional en la present causa, defensat per la Lletrada Sra. Catalina LLUFRIU LLUCH, jutjat en rebel·lia processal per no haver comparegut malgrat haver estat degudament citat

Part acusadora: el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Nuria GARCIA VAL.

Magistrat ponent Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

RESULTANT PRIMER. SÓN FETS PROVATS I AIXÍ ES DECLARA:

l'acusat L. M. F. V. B., nascut el 21 de gener de 1982, de nacionalitat portuguesa, resident al Principat i amb antecedents penals no computables en la present causa, vers les 18:10 hores del dia 1 de juliol de 2015 es personà al supermercat E. radicat al carrer Major del Pas de la Casa on comprà i consumí al mateix lloc varies cerveses i es dedicà a molestar als clients del supermercat, motiu pel qual l'empleat del supermercat J. M. G. N. se li adreçà demanant-li que es comportés i sortís del local, a lo que l'acusat es negà, empenyent a l'empleat i esgarrapant-lo, essent separats per terceres persones.

Seguidament, per evitar més confrontaments, l'empleat J. M. G. N. va marxar dirigint-se al supermercat P. M., radicat al mateix carrer Major, des d'on un altre empleat va trucar al Servei de Policia, essent seguit per l'acusat qui, en un moment donat, s'abraonà sobre J. M. G. N., aconseguint aquest treure-se'l del damunt i tombar-lo al terra e immobilitzar-lo, moment en que l'acusat el mossegà dues vegades a la part dreta del pit.

En arribar al lloc una patrulla uniformada del Servei de Policia, els agents es dirigiren a l'acusat per identificar-lo, cridant-los l'acusat os voy a matar, voy a matar a alguien y voy a empezar por vosotros, ahora que donava cops de puny i de peu en direcció als agents, i en ser l'acusat reduït i emmanillat es dirigí a l'agent PO370, dient-li *te voy a matar, te conozco a ti y a tu madre del P. y te voy a matar a ti y a tu madre, eso os lo juro, y despues me pego un tiro.*

L'acusat, mentre era traslladar al Despatx Central en el vehicle policial, continuà escridassant als agents, donant-se cops de cap contra la mampara i i contra el vidre posterior del vehicle, trencant-lo, traient la part superior del cos per la finestra i recolzant el pit contra els vidres, manifestant que no l'importava la seva vida, que volia matar a algú i després matar-se ell. I ja en les dependències policials l'acusat continuà donant-se cops de cap contra el vidre de la porta i les parets de la cel·la, dient als agents que acudiren per intentar calmar-lo que sentia veus que li deien que havia de matar a algú i que mataria a l'agent PO370, a la mare d'aquest i després a l'agent PO399.

Que arran dels fets J. M. G. N. patí lesions consistents en dues erosions superficials a la cara anterior de l'hemitòrax provocades per mossegades de l'acusat, lesions que precisaren assistència mèdica consistent en l'administració de la vacuna antitetànica i tractament mèdic consistent en prescripció d'antibiòtic durant set dies.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal, en el seu escrit de qualificació provisional, qualificà els fets com a constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació tractament mèdic posterior a la primera assistència, tipificat en l'article 113.2 del Codi Penal, un delictes menor d'amenaques no condicionals de l'article 143 i un delictes menor de resistència greu a funcionari públic en l'exercici de les seves funcions de l'article 397, tots ells del Codi penal, dels quals estimà responsable penalment en concepte d'autor a l'acusat L. M. F. V. B., amb la concurrència en el delictes menor d'amenaques de la circumstància agreujant de l'article 30.9, de ser el subjecte passiu funcionari en exercici de les seves funcions, sol·licitant per l'acusat la pena única de divuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa de dos mil euros.

En concepte de responsabilitat civil, el Ministeri Fiscal demanà la condemna de l'acusat a indemnitzar a J. M. G. N. en les quantitats de 1.500 euros en concepte de *pretium doloris*, 750 euros en concepte de perjudici estètic, 161,34 euros en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (I.T.T.) i 37,40 euros en concepte de prestacions mèdiques no abonades per la Caixa Andorra de Seguretat Social. Tanmateix demanà la condemna de l'acusat a indemnitzar a la Caixa Andorra de Seguretat Social (CASS) en la quantitat de 169,06 euros en concepte de prestacions abonades per compte del perjudicat J. M. G. N..

En l'acte del judici oral el Ministeri Fiscal ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

RESULTANT TERCER. La defensa de l'acusat, en el seu escrit de qualificació provisional, manifestà el seu acord amb la descripció de fets i la

qualificació jurídica formulades pel Ministeri Fiscal entenent, però, que concorria en l'acusat la circumstància eximent incompleta de trastorn mental transitori per causa de la ingesta d'alcohol, de l'article 28 en relació amb l'article 27.4 del Codi penal, i demanant que la pena a imposar a l'acusat fos de sis mesos de presó condicional. En relació a la responsabilitat civil, la defensa de l'acusat sol·licità que la indemnització pel concepte de *Pretium doloris* no fos superior a 750 euros.

En l'acte del judici oral, la Defensa de l'acusat ratificà el seu escrit de qualificació provisional.

CONSIDERANT PRIMER. Els fets declarats provats constitueixen:

Primer. Un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència, de l'article 113.2 del Codi penal, doncs hi hagué una agressió de l'acusat a l'empleat del supermercat E. J. M. G. N., el que palesa un evident *animus laedendi* o intenció de lesionar que és el que caracteritza el delictes de lesions, en les diverses modalitats tipificades en els articles 113 a 116 del Codi Penal, havent-se produït el resultat típic de lesions que han precisat per a la seva curació no sols assistència mèdica sinó posterior tractament mèdic, en aquest cas farmacològic com fou la prescripció d'antibiòtic durant set dies, com resulta de l'informe medicoforense obrant en autes (folis 19 a 21).

Segon. Un delictes menor d'amenaçes no condicionals de l'article 143, primer paràgraf, del Codi Penal, doncs les frases proferides per l'acusat als agents del Servei de Policia *os voy a matar, voy a matar a alguien y voy a empezar por vosotros...*, *te voy a matar, te conozco a ti y a tu madre del P. y te voy a matar a ti y a tu madre, eso os lo juro, y despues me pego un tiro*, suposen l'anunci d'un mal greu per a la vida o integritat física, futur, injust, possible i susceptible d'infondre temor en les víctimes.

Tercer. Un delictes menor de resistència greu a funcionaris públics en l'exercici de les seves funcions, tipificat en l'article 397 del Codi Penal, doncs l'acusat mostrà una oposició activa a l'actuació dels agents del Servei de

Policia que, uniformats i en l'exercici legítim de llurs funcions, representaven el principi d'Autoritat que l'acusat va menystenir amb la seva conducta.

CONSIDERANT SEGON. L'acusat L. M. F. V. B. és penalment responsable en concepte d'autor del delicte major de lesions doloses i dels delictes menors d'amenaques i de resistència greu ans definits, per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb allò que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, resultant la seva participació de la prova practicada a l'acte del judici oral consistent en les manifestacions del testimoni J. X. D., pel que fa a l'agressió de l'acusat a l'empleat J. M. G. N., doncs aquest testimoni refereix les mossegades de l'acusat al seu company, així com les amenaces als agents del Servei de Policia, i les declaracions dels agents PO370 i PO399 pel que fa a les amenaces i a la resistència que els oferí l'acusat en el curs de la seva detenció, trasllat al Despatx Central i a les mateixes dependències policials.

CONSIDERANT TERCER. Concorre en l'acusat, en relació al delicte menor d'amenaques no condicionals, la circumstància agreujant de l'article 30.9, de ser el subjecte passiu funcionari en exercici de les seves funcions.

La defensa de l'acusat entén que concorre la circumstància eximent incompleta de trastorn mental transitori per causa de la ingesta d'alcohol, de l'article 28 en relació amb l'article 27.4 del Codi penal, en base a l'informe del Dr. Cabeza i a l'informe forense, però tant el psiquiatre Dr. Cabeza com el psiquiatre Dr. Borràs, que efectuà un informe per encàrrec del Servei de Medicina Legal i Forense, refereixen que l'acusat no pateix cap trastorn patològic de base i, tot i sent cert que l'acusat podia presentar un trastorn consecutiu a la ingesta d'alcohol, la jurisprudència d'aquest Tribunal és constant en el sentit de no atorgar efecte excloent ni atenuant de la responsabilitat penal a aquell estat d'intoxicació provocat pel consum de begudes alcohòliques en els casos d'ingesta voluntària de begudes alcohòliques o d'altres productes de les que el subjecte té la constància li afecten a les seves capacitats intel·lectual i volitiva, podent i devent preveure

que, en determinat moment, no podrà contenir els seus impulsos, i que en qualsevol cas aquesta ingesta voluntària, en quan pot produir una lleugeresa dels frens inhibitoris per a certes conductes no ajustades a la norma, es pren en compte als efectes de determinar la pena a imposar a l'acusat, d'acord amb el que disposa l'article 53 primer paràgraf del Codi Penal.

Ateses les penes assenyalades als delictes major i menors abans definits són de la mateixa naturalesa, doncs són privatives de llibertat, el Tribunal fa ús de la facultat que li atorga l'article 58.3 del Codi Penal i imposa a l'acusat la pena única de un any i sis mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i multa de sis-cents (600) euros, que s'imposa també pel delicte menor de resistència.

CONSIDERANT QUART. De conformitat amb allò que disposen els articles 90 i següents del Codi Penal, declarem a l'acusat responsable civil i, en dit concepte, el condemnem a indemnitzar a J. M. G. N. en les quantitats de 1.200 euros en concepte de *pretium doloris*, avaluat com molt lleuger 0,5-1/7, 750 euros en concepte de perjudici estètic, avaluat també com molt lleuger 0,5-/7, 161,34 euros en concepte d'Incapacitat Total Transitòria (I.T.T.) i 37,40 euros en concepte de prestacions mèdiques no abonades per la Caixa Andorra de Seguretat Social. I a la Caixa Andorra de Seguretat Social (CASS) en la quantitat de 169,06 euros en concepte de prestacions abonades per compte del perjudicat J. M. G. N..

Les quantitats indicades s'incrementaran amb els interessos legals fins al seu total pagament.

CONSIDERANT CINQUÈ. D'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, s'imposa a l'acusat el pagament de les despeses processals causades.

V I S T les disposicions legals aplicables al present cas, en nom del poble andorrà

DECIDIM:

CONDEMNAR a l'acusat L M. F. V. B., en rebel·lia processal, com a responsable penalment en concepte d'autor d'un delicte major de lesions doloses, d'un delicte menor d'amenaques no condicionals i d'un delicte menor de resistència greu a funcionaris públics en l'exercici de les seves funcions, amb la concurrència en relació al delicte menor d'amenaques no condicionals de la circumstància agreujant de ser el subjecte passiu funcionari en exercici de les seves funcions.

Imposar a l'acusat L M. F. V. B. la pena d'UN (1) ANY I SIS (6) MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i MULTA DE SIS-CENTS (600) EUROS.

Condemnar a l'acusat al pagament de les despeses processals causades i a que indemnitzi a J. M. G. N. en la quantitat de 2.148,74 euros i a la Caixa Andorra de Seguretat Social (CASS) en la quantitat de 169,06 euros, amb els interessos legals fins al seu total pagament.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la seva notificació, salvat l'acusat, atesa la seva situació de rebel·lia processal, sense perjudici de que pugui, al seu dia, formular recurs d'audiència.

Així per aquesta nostra sentència, ho manem i signem.